

DIA A DIA

amb Déu

Núm. 233 3r trimestre 2014

L'eunuc demanà a Felip que s'assegués amb ell dalt del seu carruatge. El passatge de l'Escriptura que llegia era aquest: *Com una ovella portada a matar o com un anyell que calla mentre l'esquilen, ell no obria la boca. Humiliat, no li han fet justícia. Qui podrà parlar dels seus descendents? La seva vida és arrencada de la terra.*

L'eunuc s'adreçà a Felip i li preguntà: - Digues-me, ¿de qui parla el profeta, d'ell mateix o bé d'un altre?

Fets 8, 31b-34

Passejar per la profecia bíblica és com caminar per una serrallada. Per cada horitzó aconseguit se'ns en presenta un de nou davant nostre, com si la capacitat de transcendir els esdeveniments estigués impresa dins de les paraules; però, no de manera que aquestes quedin deslligades de la realitat, sinó que en cada circumstància omplen de sentit la situació viscuda.

La pregunta de l'eunuc no és pas irrellevant. Durant molt de temps, els estudiosos han buscat resposta sobre la identitat del Servent de Déu, un servent que ha pogut encaixar en tantes realitats, que a la fi ha transformat la seva imatge en una munió de vides; encara que, certament, en el nostre imaginari, no podem deslligar-lo de la vida de Jesús.

Veiem reflectides, en les paraules del profeta, les imatges i els actes, les accions i les circumstàncies del Crist, i és que, com deia Se-

verino Croatto -un gran biblista- el llibre d'Isaïes l'hauríem de considerar com el quart evangeli. Perquè entre les seves pàgines trobem la inauguració d'un nou poble, que s'obre a Déu amb una relació d'intimitat tan profunda com la que Jesús ens oferí a nosaltres.

Però les passejades s'han de fer pas a pas, horitzó a horitzó. Per això, aquest trimestre, us vull proposar una reflexió sobre l'intens llibre d'Isaïes. Vull que caminem per la vida d'un poble que ha de redefinir-se i transformar-se per assolir una filiació que creia perpètua; m'agradaria que miréssim com la història del dolor i la deportació va transformar un concepte del poble de Déu reduccionista i religiós. I és que, Isaïes ens explica la història d'un camí que porta de l'ésser humà a Déu, un camí de conversió i transformació, que ens atorga la gràcia de ser anomenats fills i filles de Déu.

I en aquest caminar pel primer horitzó del llibre, ens trobarem amb escenes i paraules dures, perquè la realitat que envolta la història del profeta és la guerra i la deportació, és la traïció i la infidelitat d'un poble que ha d'aprendre a construir-se com la benedicció promesa.

En aquest temps d'estiu, us proposo de recórrer la senda de la conversió del poble de Déu, que transforma la religiositat en intimitat, el ritus en devoció i el legalisme en filiació; en aquest temps d'estiu, us convido a recórrer una serralada que ens portarà, de cim en cim, fins a Jesús -el Servent- qui fou poble veritable, qui és Fill de Déu.

Bon camí. I que l'Esperit ens hi acompanyi.

Marta López Ballalta

E.P.B.C. (ESGLÉSIA PROTESTANT DE BARCELONA CENTRE)
c/ dels Tallers, 26 - 08001 BARCELONA - 93-318 97 98

Compte bancari: Triodos Bank c/c: **ES42 1491 0001 28 2027130323**

(encara funciona el del Banc Central Hispano, c/c: **0049 4700 35 2316974367**)

CULTES 3r trimestre 2014

<i>Diumenge</i>	<i>PREDICADOR</i>	<i>DIACA/AJUDANT</i>	<i>ORGANISTA</i>	<i>butlletí</i>
06/07/2014	MARTA LÓPEZ	Paquita GARCÍA Marta FREIXES	Benjamí CAPÓ	Rubèn
13/07/2014	JUDIT PALLÀS	Elia GONZÁLEZ Gastón JOHNSON	Elies CORTÈS	Daniel
20/07/2014	MARTA LÓPEZ	Lídia GUINOT Elisabet CORTÈS	Pablo TURÓN	Caroli
27/07/2014	ELIES CORTÈS	Eliseo NAVARRO Cristina AKAMBA	Elies CORTÈS	Alícia
03/08/2014	JORDI VERA	Pepita SÁNCHEZ Esther RIÓN	Pablo TURÓN	Daniel
10/08/2014	FRANCESC MELENCHON	Lluïsa BRAÑA Daniel MARQUÈS - Marta HUCH		Rubèn
17/08/2014	SAMUEL FABRA	Paquita GARCÍA Marta FREIXES	Esther RADUÀ	Samuel
24/08/2014	MARTA LÓPEZ	Elia GONZÁLEZ Gastón JOHNSON		Caroli
31/08/2014	MARTA LÓPEZ	Lídia GUINOT Elisabet CORTÈS	Benjamí CAPÓ	Alícia
07/09/2014	MARTA LÓPEZ	Eliseo NAVARRO Cristina AKAMBA	Esther RADUÀ	Samuel
14/09/2014	MARTA LÓPEZ	Pepita SÁNCHEZ Esther RIÓN	Elies CORTÈS	Rubèn
22/09/2014	MARTA LÓPEZ	Lluïsa BRAÑA Daniel MARQUÈS - Marta HUCH	Pablo TURÓN	Daniel
28/09/2014	JOEL CORTÈS	Paquita GARCÍA Marta FREIXES	Benjamí CAPÓ	Caroli

Dimarts **1** **juliol** **Isaïes 1, 1**

La paraula del Senyor arriba sempre emmarcada dins de la història humana. El profeta no porta un missatge aliè a les circumstàncies del poble de Déu, ans al contrari allò que ha de dir-nos és significatiu per allò que ens succeeix, perquè Déu no es preocupa de la nostra ànima, sinó de la nostra vida; Déu no mira el nostre futur, sinó que ve a parlar-nos en el nostre present.

Dimecres **2** **juliol** **Isaïes 1, 2-9**

La profecia d'Isaïes s'obre amb l'acusació de Déu vers el seu poble; un poble que l'ha abandonat, que li ha girat l'esquena. La desgràcia d'Israel no és pas un problema de càstig, sinó de males decisions polítiques, que s'han pres per por a les fortes nacions veïnes. Quan la por ens guanya deixem de costat allò que sabem és correcte, allò que Déu ens diu, per abocar-nos al desastre de, amb les nostres accions, intentar salvar-nos.

Dijous **3** **juliol** **Isaïes 1, 10-20**

El poble que ha donat l'esquena a Déu segueix complint amb els seus ritus religiosos, però, com podrà Déu acceptar-los? No busca el nostre Déu, no ho ha fet mai, persones religioses, que compleixin amb allò que se'ls demana però que, en realitat, tenen els cors plens de maldat; Déu vol un poble que faci justícia, que aculli al desemparat. Solament hem d'escolltar-lo, solament això ens demana, perquè Déu vol perdonar.

Divendres **4** **juliol** **Isaïes 2, 2-5**

El missatge del profeta camina entre una realitat desoladora de desobediència i l'esperança d'un poble que tornar la seva mirada a Déu, l'escolta, i es transforma en aquella benedicció per a les nacions, per la que fou creat. A Jerusalem, en mig del poble, Déu manifestarà la seva saviesa, per transformar un món bèl·lic en una creació pacífica, però, per a fer-ho, el poble ha de caminar en la llum. Què il·lumina les nostres passes?

Dissabte 5 juliol Isaïes 2, 10-22

El poble de Déu ha oblidat qui és Yahvé, la seva majestat, el seu poder; Ell és per sobre de tot i de tots, Ell és el Senyor de l'univers. Com ens presentem davant Déu? Creiem que podem manegar-lo com a un ídol? La humanitat és altiva i orgullosa, creu que pot confiar en ella mateixa, que Déu no pot fer res. Hem confós paciència amb debilitat, amor amb permissivitat, hem confós a Déu i hem oblidat qui és el que ha vingut a viure en mig nostre.

Diumenge 6 juliol Isaïes 3, 8-15

Està ofès el Senyor, i ho està perquè aquells que havien de guiar al seu poble, en realitat l'escanyen, els que havien de cuidar de les seves ovelles, les ofeguen a tributs, els hi roben tot el que tenen. Mira Déu la injustícia i no pot sofrir-la. Sota dirigents i mandatariis sempre hi ha un poble, un que ha de viure segons la justícia que es marca des de dalt, però el Senyor mira al poble oprimít, i el vindica. El nostre Déu és el Déu dels pobres.

Dilluns 7 juliol Isaïes 5, 1-7

Què ens ha donat Déu? Aquesta és la pregunta que Isaïes fa al poble d'Israel, perquè va vessar sobre el seu poble la justícia i la misericòrdia, però ells van respondre fent injustícies i misèries. El Senyor ens ha cuidat, perquè ens construïm en Ell, en el seu exemple.

Dimarts 8 juliol Isaïes 5, 15-17

Igual que va fer-ho el poble d'Israel, moltes vegades confonem la santedat de Déu amb la religiositat, però el cert és que Déu és Sant en la seva justícia, una justícia que ha de practicar-se en mig del seu poble. La nostra santedat no depèn dels nostres ritus religiosos, sinó de la nostra capacitat de conviure, els uns amb els altres, en el dret del Senyor.

Dimecres 9 juliol Isaïes 6, 1-8

La història de la crida dels profetes sol estar al inici dels seus llibres, però la d'Isaïes la trobem després de que se'ns hagi presentat la situació del poble i la indignació del Senyor. L'esperança d'Israel és que Déu, encara enmig del seu enuig, no els abandona, sinó que aixeca veus que portaran la seva Paraula per instruir i portar al poble cap a la conversió. Déu sempre està disposat a ensenyar-nos.

Dijous 10 juliol Isaïes 7, 1-9

Arriben temps convulsos per el poble de Déu, Israel està amenaçada pels arameus, que estan a punt de conquerir-la, però el Senyor li diu a Judà que no tingui por, que aquest poble no caurà sobre ells. Déu és sobirà de tot, de tots el poble, de totes les històries, en aquesta convicció es construeix la fe del poble, res escapa del control del Senyor, res succeeix sense que ell ho permeti.

Divendres 11 juliol Isaïes 8, 11-17

Enmig de les pors del poble, que tremolen davant les forces poderoses de les altres nacions Déu li demana a Isaïes que confiï, encara que hagi de viure la devastació i el terror, encara que sembli que l'esperança ha desaparegut. Quan tot el que ens envolta són dificultats, Déu ens demana que confiem, encara que sembli que ens ha deixat abandonats.

Dissabte 12 juliol Isaïes 9, 1-6

La foscor que envolta al poble no serà per sempre, ja arriba l'esperança, arriba el rebrot de David que omplirà de pau i justícia la terra. Veurem la llum, perquè el Senyor ens estima, no hi ha altre raó, la salvació ve donada per amor. Ens alegrarem, cridarem de joia, perquè encara que avui visquem l'oprobri, sabem que Déu no ens ha oblidat.

Diumenge 13 juliol Isaïes 9, 12-16

Samaria ha caigut en mans dels seus enemics, hi és que la maldat s'havia instal·lat en mig del poble, la infidelitat d'Israel ha tingut conseqüències i el Senyor no els ha perdonat. Solament calia que haguessin retornat al Senyor, el qui els volia instruir. El testimoni profètic parla de la sobirania de Déu que domina el món, que dóna la vida i la mort. Déu salvarà al seu poble, però primer han de retornar als seus camins.

Dilluns 14 juliol Isaïes 10, 1-4

El Senyor, per mitjà del profeta, ha fet saber que volia del seu poble, justícia i misericòrdia, però el poble no ha escoltat. Els dirigents de Judà han oprimit als febles, han abusats dels que ja no tenen res, dels que solament podien sobreviure per la seva ajuda. Preguem per tantes persones que, al nostre voltant, pateixen l'opressió de lleis injustes, preguem per ells i per nosaltres, perquè siguem capaços d'oferir-lis allò que els manca.

Dimarts 15 juliol Isaïes 10, 5-12

La nació que ha devastat Samaria es converteix en una amenaça per Judà, són a les portes d'envair-los i aniquilar-los, es creuen una nació forta, que venç per el seu poder i els seus recursos, però la realitat és que Déu no permetrà que la seva altivesa prevalgui, Babilonia arrasarà Assíria, perquè Déu sempre és sobirà, la seva voluntat es compleix.

Dimecres 16 juliol Isaïes 10, 20-23

La maldat d'Israel no té volta enrere, no han escoltat la paraula del profeta, no han canviat els seus camins, la destrucció arriba, però hi ha esperança. Déu no permetrà que el seu poble quedi aniquilat, hi haurà una resta, una resta amb la que el Senyor tornarà a aixecar el poble de la benedicció. La mort és a les portes, però d'ella Déu en farà néixer una nova vida.

Dijous **17** **juliol** **Isaïes 11, 1-10**

En mig de la desolació i el fracàs del poble la seva esperança es construeix en el naixement del que serà guiat per l'Esperit de Déu. En ell, en la seva saviesa i la seva fidelitat al Senyor, el coneixement de Déu s'estenirà per tota la terra, en ell el poble es construirà com benedicció per a tots els pobles. En ell les promeses de Déu es faran realitat.

Divendres **18** **juliol** **Isaïes 11, 11-16**

Cridarà Déu al seu poble, el salvarà de totes les nacions que l'opremeixen, aleshores Israel i Judà tornaran a ser un de sol, els germans deixaran de ser enemics i podran vèncer a tots els pobles que els han massacrat. Déu obrirà noves rutes, nous camins, per reconstruir el poble i fer-lo lliure com quan el va fer pujar d'Egipte.

Dissabte **19** **juliol** **Isaïes 12, 1-6**

La salvació no ha arribat, l'oprobri i l'horror segueixen, però la veu del profeta canta l'esperança del Déu que rescatarà al seu poble. Arribarà el triomf, arribarà la restauració, aquesta és la força que ens ha de guiar en mig del patiment. Quan sembla que no hi ha sortida, quan sembla que no hi ha esperança, la nostra confiança ha de construir-se en que el Déu que salva vindrà, per això hem de lloar-lo, fins i tot en mig del dolor.

Diumenge **20** **juliol** **Isaïes 13, 11-13**

No ens agrada el Déu destructor que moltes vegades ens presenta el testimoni d'Israel, però quan la injustícia, la maldat i la violència dels poderosos, contra els que no podem fer res, és tot el que t'envolta, solament pots esperar que Déu faci justícia, que ell vindiqui les víctimes innocents dels dolents. Preguem per tantes víctimes innocents que pateixen, per les que no compten, per les que la seva única esperança és Déu.

Dilluns **21** **juliol** **Isaïes 14, 3-8**

Encara plorava el poble, sota la dominació de Babilònia, encara es lamentaven, pel dolor que patien, per les morts que havien vist, per la destrucció de tot allò que tenien. Però el profeta aixeca la seva veu i els hi diu: tornareu a cantar, perquè Déu destruirà els malvats, ell us retornarà la pau, ells vencerà. Que sigui aquesta la nostra esperança i confiança, Déu salvarà.

Tota la vida del profeta es converteix en senyal de Déu, el seu missatge

Dimarts **22** **juliol** **Isaïes 20, 1-6**

no és solament amb paraules, sinó amb fets i signes. L'home de Déu posa al servei del Senyor fins i tot la seva pròpia vergonya, per dir al poble que no pot posar la seva confiança en els homes, en els poderosos, solament en Déu resideix l'esperança, de cap altre lloc podrà vindre l'ajuda.

Dimecres **23** **juliol** **Isaïes 22, 1-14**

Déu plora, i ningú el pot consolar; Déu plora per un poble que no ha volgut escoltar la seva paraula, que no ha fet cas dels seus advertiments; Déu plora per el poble que no va voler confiar en ell, que va menyspreà la seva salvació i va preferí confiar la seva esperança a la força d'Egipte. Ara Egipte ha caigut, i amb ell el poble del Senyor, que no va voler escoltar-lo. Déu plora pel seu poble, i ningú el pot consolar.

Dijous **24** **juliol** **Isaïes 25, 1-5**

En mig de la destrucció de la guerra que arrasava tot al voltant del poble de Déu, el profeta aixeca la veu per declarar la sobirania del Senyor, és ell qui controla els pobles, és ell qui permet fer a les nacions. La tirania dels homes serà arrasada per Déu mateix, perquè ell vol salvar a les víctimes innocents de la tirania. Preguem per aquells que han de patir la guerra per culpa de l'avarícia dels homes.

Divendres 25 juliol Isaïes 25, 6-9

Mira el profeta més enllà d'un present desolador per veure al Déu que salvarà totes les nacions, que obrirà els braços per acollir a tots els pobles, per compartir amb tots el banquet de la pau. No és vana l'esperança que posem en Déu, serà recompensada, i l'alegria tornarà a les nostres vides quan el Senyor farà realitat la seva salvació en la nostra vida.

Dissabte 26 juliol Isaïes 26, 1-6

La nova ciutat serà construïda en la fidelitat de Déu, tornarà el poble a viure en justícia, confiant en Déu, i no en les seves pròpies forces o aliances. Els pobres i els febles es salvaran perquè confien en Déu, perquè la seva esperança està posada en el Senyor. La nova ciutat serà protegida pel Déu que salva.

Diumenge 27 juliol Isaïes 26, 7-10

El poble de Déu entén la desolació que l'envolta com un camí d'aprenentatge, en el que la humanitat pot entendre a on porten les seves decisions tiràniques i egoistes. El profeta confia en Déu, en que la seva justícia arribarà per als qui la mereixen, per als que pateixen per culpa dels malvats. Aprendre de tot allò que ens toca viure ens construeix com a nous éssers humans que poden caminar per sendes de justícia.

Dilluns 28 juliol Isaïes 26, 16-19

La guerra ha acabat, però la desolació és l'únic paisatge que envolta al poble de Déu, un poble que no ha complert amb la tasca que Déu els havia encomanat, no ha portat la salvació ni la benedicció. Però encara hi ha esperança, perquè en mig del dolor han tornat a Déu, arribarà la llum del Senyor i tornarà a créixer el poble de Déu.

Dimarts **29** **juliol** **Isaïes 27, 2-5**

La indignació del Senyor ha passat, vol tornar a cuidar la seva vinya, vol fer la pau amb el seu poble. El Senyor ha perdonat i torna a vesar la seva misericòrdia, el poble cantarà que Déu els torna a beneir. Sempre podem caure en errors, sabem que moltes vegades fallem en les nostres vides, però el perdó de Déu sempre arriba, sabem que després del patiment podrem tornar a cantar.

Dimecres **30** **juliol** **Isaïes 27, 6-9**

Després de la desolació viscuda el poble de Déu mira enrere i s'adona que el seu judici no ha sigut com el dels altres pobles, el Senyor, encara enmig del seu enuig, no els ha fet morí, ni els ha arrasat de la terra. El perdó donarà fruits, i seran fruits de fidelitat al Déu que ha plorat amb ells, i que els ha vingut a salvar.

Dijous **31** **juliol** **Isaïes 27, 12-13**

Israel ha sigut deportat, Judà ha sigut dispersada, el poble de Déu està repartit per tota la terra, sota la dominació de les nacions enemigues, que han fet complir el judici de Déu. Però el profeta veu el dia en que el Senyor els sortirà a buscar, un per un, els recollirà i els farà tornar a la seva heretat, Déu tornarà a formar al seu poble.

Divendres **1** **agost** **Isaïes 28, 1-6**

L'esperança del profeta en la salvació de Déu es veu marcida per l'arribada d'Assíria a les terres d'Israel, el poble serà arrasat per els enemics que Déu utilitzarà per fer el seu judici. Però encara i tot hi ha esperança, de la desolació naixerà un nou poble, construït en la resta, en ells hi haurà la justícia del Senyor.

Dissabte **2** **agost**

Judà tampoc escaparà del judici de Déu, perquè el seu poble s'ha construït sobre la falsedat i la mentida, perquè han volgut confiar abans en la mort que mantenir amb Déu la seva aliança. Tot serà assolat, perquè Déu farà el seu judici, no deixarà impune la maldat, però hi haurà esperança per qui s'afermi a la Roca de Sió.

Diumenge **3** **agost** Isaïes 29, 13-16

De què serveixen els ritus, de quin profit són les tradicions, si no és de cor que el poble compleix amb la llei, si no viuen la justícia ni la misericòrdia, de què serveixen les nostres paraules si no estan acompanyades de fets. No busca el nostre creador posats religiosos, sinó homes i dones que el segueixin i l'escoltin de veritat. Ningú pot enganyar a Déu, ell no sap que hi ha dins el nostre cor.

Dilluns **4** **agost** Isaïes 29, 17-24

Després de la tempesta sempre ve la calma, després del patiment arriba la pau, i en aquest camí es on podem aprendre qui és Déu. És en mig de les dificultats on Déu se'ns mostra com la nostra veritable esperança. Serà en Déu on trobarem la sortida per les nostres pròpies errades, ell no abandonarà als desvalguts, no oblidarà al seu poble.

Dimarts **5** **agost** Isaïes 30, 1-5

En mig de temps complicats el poble de Déu busca refugi en l'Imperi on van ser esclaus, baixen a Egipte per trobar protecció, baixen al país dels que Yahvé els havia alliberat. Quantes vegades no busquem la solució als nostres problemes fora de Déu i dels seus camins, tornant enrere d'allà on Déu ens havia tret, moguts per la por busquem seguretat en el món. Solament en el Senyor hem de confiar.

Dimecres 6 **agost** Isaïes 30, 9-17

El poble no vol escoltar la paraula de Déu, no volem sentir que s'estan equivocant, que el camí que volen emprendre no els durà a la salvació. Solament confiant trobarem la sortida en la desesperació. Davant les dificultats moltes vegades agafem el camí fàcil, el que ens sembla que es deslliurarà dels problemes, però la força ve de la calma de saber viure confiant en que Déu farà arribà la salvació.

Dijous 7 **agost** Isaïes 30, 18-22

Encara que fugim de Déu, encara que busquem les nostres pròpies solucions, encara que no confiem Déu espera, en la seva fidelitat espera sentir el nostre clam per vindre a rescatar-nos. Solament hem d'aixecar la veu, solament hem de suplicar-li que vingui, que ens guii de nou. Déu està desitjant compadir-se de nosaltres.

Divendres 8 **agost** Isaïes 30, 23-26

Creiem la paraula de Déu? Confiem en la seva salvació? Moltes vegades les paraules del profeta arriben en mig de la desesperació del dolor i el patiment, les sentim però no podem posseir-les, perquè les dificultats ens impedeixen veure el que Déu farà per nosaltres. Però ell ve, ell ve per guarir-nos de tots els mals patits.

Dissabte 9 **agost** Isaïes 3, 30-33

Viure amb el perill a les portes de casa no és pas senzill, saber que el dolor i la mort s'acosten a la ciutat ens fa trontollar, malmès la nostra confiança. Però la veu del profeta s'alça per dir-li al poble que aquell enemic tan gran, aquella poderosa nació que l'oprimeix i el fa patir, serà vençuda. Déu guanyarà la batalla per el seu poble, perquè no hi ha ningú que es pugui enfrontar al Senyor.

Diumenge **10** **agost** **Isaïes 31, 4-9**

Està Déu esperant-nos, esperant que retornem a ell, que abandonem les seguretats que aquest món sembla oferir-nos. Ell ens rescatarà, solament hem de demanar-lo. El seu amor per nosaltres el fa ser el nostre protector, no hi haurà enemic que acovardí al nostre Déu, que el faci fugir. Ell lluitarà per a donar-nos la victòria.

Dilluns **11** **agost** **Isaïes 32, 1-8**

La promesa de Déu és que els dirigents malvats, els insensats que han dut al poble a la perdició seran esborrats, perquè vindrà un rei just, que veritablement portarà al poble per els camins rectes, per les sendes de Déu. Vindrà un rei que governarà sota l'Esperit de Déu i oferirà al poble l'exemple a seguir.

Dimarts **12** **agost** **Isaïes 32, 12-20**

Viure en pau, aquest és el desig de l'ésser humà, viure amb calma i tranquil·litat, confiant plenament en que hi ha qui ens defensa, qui vetlla per nosaltres i per la nostra seguretat. No estem exempts de patiments, però podem ser feliços quan ens adonem que l'esperit de Déu ha estat abocat sobre nosaltres per a ser el seu poble.

Dimecres **13** **agost** **Isaïes 33, 2-6**

La pregaria del profeta s'aixeca perquè Déu faci arribar la seva salvació. Reconeix la seva grandiositat, davant la qual res ni ningú pot prevaldre. Posar l'esperança en Déu és confiar en el seu amor vers nosaltres, un amor que no permetrà que patim més del que puguem suportar. La nostra força davant el perill i les dificultats ha de ser el Senyor, el nostre tresor.

Dijous **14** **agost** Isaïes 33, 14-16

Què demana Déu de nosaltres? Que actuem amb justícia, que el dret presideixi totes les nostres decisions. En el mateix exemple de Déu que ha vesat sobre nosaltres el seu amor, que ha actuat amb justícia i amb misericòrdia, que ha sigut honest i és la veritat, així ha de créixer el seu poble, així habitarem a les altures.

Divendres **15** **agost** Isaïes 35, 1-10

Déu prepara un camí, una senda per on el seu poble caminarà cap a la salvació. La terra renaixerà de nou, pel desert correrà l'aigua, i les flors tornaran a néixer, quan el Senyor ens doni descans, quan Déu camini amb nosaltres els seus rescatats. Totes les ferides seran sanades, i mai més tornarem a passar set, la nostra joia ja no tindrà fi.

Dissabte **16** **agost** Isaïes 36, 8-20

Les paraules del profeta es van complir, i Assíria, després d'haver vençut a Egipte arribà a les portes de Jerusalem, per a conquerir el reialme de Judà. Davant el fracàs de l'intent d'Ezequies per eludir aquesta guerra, ja no li quedava cap altres esperança, solament Déu podia ajudar-li, solament ja ell podia salvar-lo.

Diumenge **17** **agost** Isaïes 37, 30-38

I Déu va complir la seva paraula, va salvar al poble de l'amenaça assíria, va donar descans i pau als habitants de Jerusalem, i aniquilar l'exercit enemic, que havia posat en dubte la seva sobirania i el seu poder. El rei havia canviat les intrigues de la cort per la pregària, i Déu havia respost. El Senyor espera la nostra súplica, ell espera el nostre retorn, està disposat per salvar-nos, solament li hem de demanar.

Dilluns **18** **agost** Isaïes 39, 1-8

Després de que Déu fes arribar la seva salvació, de que amb la seva mà aniquilés l'enemic d'Ezequies, després de guarir-lo d'una malaltia que el portava a la mort, després de retornar-li la vida i de perdonà tots els seus pecats, el rei fa ostentació del seu poder davant els missatgers babilonis, com si hagués sigut ell el qui s'hagués salvat a sí mateix. La supèrbia del rei condemnà al poble, la sentència estava dita, Babilonia es faria amb Judà.

Dimarts **19** **agost** Isaïes 40, 1-11

Han passat els anys, Judà estava sota domini babiloni, el poble havia estat deportat, però en mig de la tristor tornà a arribar la paraula de Déu, i el profeta anuncià la salvació. Ja havia patit prou el poble i Déu l'havia perdonat. Prepareu un camí per el Senyor, perquè arriba amb bones noves de salvació per el seu poble, arriba amb braç victoriosos per ser el seu pastor. El patiment acabaria, Déu ho havia anunciat.

Dimecres **20** **agost** Isaïes 40, 27-31

Hem deixat enrere la part més fosca del llibre d'Isaïes, hem deixat les amenaces i els càstigs, ara és el moment del compliment del perdó, de vesar misericòrdia, ara és el moment de complir la paraula profetitzada: Déu ve a salvar. El poble es sent sol, desemparat, però Déu no els ha oblidat. En la dificultat confieu en el Senyor, en ell trobarem les forces per a no defallir.

Dijous **21** **agost** Isaïes 41, 8-16

En els moments de foscor, en mig del perill, quan ja hem perdut tota esperança Déu ens fa arribar la seva paraula, per donar-nos forces, per fer créixer la nostra esperança. *No tinguis por*, no és fàcil vèncer la por, no és senzill superar el terror; però Déu no ens oblidat, som el seu poble escollit, en ell hem de confiar perquè no ens abandonarà.

Divendres **22** **agost** Isaïes 42, 1-8

El rei promès abans de la devastació, aquell qui faria regna la justícia de Déu, s'ha transformat ara en un servent, en l'home de l'Esperit. Ja no hi haurà guerra, la justícia regnarà per la seva fermesa, en ell Déu acollirà de nou al seu poble, oblidant el pecat, oblidant la traïció. En el servent Déu mostrarà la seva glòria a totes les nacions.

Dissabte **23** **agost** Isaïes 42, 14-17

Tot el paisatge del poble canviarà per la mà del Déu creador, que transformarà els terrenys escabrosos en planúries per caminar-hi. El poble serà rescatat del seu patiment, i ara caminaran els camins del Senyor, sota la llum de la seva mirada que els portarà de nou a la seva heretat. Els qui havien oblidat a Déu han de reconèixer que ell, i solament ell, és el Déu veritable.

Diumenge **24** **agost** Isaïes 43, 1-8

No hi ha res ni ningú en aquest món que sigui per a Déu més valuós que el seu poble. Per això vesa, una vegada i un altre, el seu perdó sobre nostre, per això mai ens deixa de la mà, inclús en els moments difícils i complicats, en les pitjors situacions que puguem viure, Déu és amb nosaltres, ell ens ha creat i no ens abandonarà.

Dilluns **25** **agost** Isaïes 43, 22-26

La meravella del nostre Déu és que no és pas ruc, no és que oblidí, és que vol perdonar. De les nostres faltes i les nostres culpes vol fer camins d'ensenyament. Seu amb mi i parla, ens diu el Senyor; s'ofereix a nosaltres per conversar, per tractar les nostres vides, per transformar-les en la mida de la seva misericòrdia. Quin Déu més meravellós, sempre disposat a perdonar, sempre disposat a parlar.

Dimarts **26** **agost** **Isaïes 44, 21-23**

Arriba el moment de l'alliberament, es trencaran les cadenes de les nostres culpes i les nostres errades, caminarem de nou lliures, guiats per el Senyor. Ell ens ha escollit perquè el servíssim, i hem d'estar disposats a fer-ho, a posar-nos a les seves mans, perquè ha oblidat les nostres infidelitats, ha perdonat, i ja solament destil·la amor.

Dimecres **27** **agost** **Isaïes 44, 24-28**

La sobirania de Déu que Assíria havia posat en dubte, la mateixa que semblava que Babilònia havia malmès, en realitat s'alça en mig de la terra, creació seva. Ell és el Déu veritable, el Senyor de Senyor, i és aquest grandíós Déu el que ens acull, ens abraça, el que ens dona la llibertat i redreça els nostres camins. És ell qui escull el seu servent per a portar a terme els seus propòsits.

Dijous **28** **agost** **Isaïes 45, 20-25**

La mà del Senyor és oberta per acollir a tots i totes els que vulguin acostar-se a ell. En ell resideix la justícia, solament en ell hi ha la salvació. El nostre Déu es presenta triomfant davant els enemics que s'han burlat d'ell, però no vol venjança, vol acollir en el si del seu poble a tots els que vulguin entrar-hi, a totes les que el vulguin reconèixer.

Divendres **29** **agost** **Isaïes 46, 8-13**

En mig de les tenebres és difícil creure la paraula de Déu, quan estem patint, és difícil refiar-nos de les seves promeses, però Déu sempre envia la seva salvació, encara que nosaltres dubtem, encara que ens costi de creure. Déu va formar un poble per beneir en ells a tota la terra, i la seva intenció es complirà, ell ens salvarà perquè puguem servir-lo.

Dissabte **30** **agost** Isaïes 49, 1-6

El servent del Senyor és un personatge complicat del llibre d'Isaïes, unes vegades sembla ser el mateix profeta, altres, explícitament, se'ns diu que és Cir; però la realitat és que aquesta figura fosca pot aplicar-se a la vida de tots i totes els que decideixen oferir-la al servei de Déu. Perquè és ell qui ens sosté en la tasca i qui ens dóna les forces. És ell qui ens oferí Jesús com a exemple i màxim exponent del servei.

Diumenge **31** **Agost** Isaïes 49, 14-16

És meravellosa la imatge que el profeta ens mostra de Déu, aquell que és el creador de tot el que existeix, el que és sobirà de la història dels homes, el únic Déu veritable, que venç al malvat i dóna la salvació, ell és per a nosaltres com una mare entranyable, que ens estima i ens fa sentir estimats. Com una mare que sempre perdona els errors dels seus fills, així Déu està disposat per a nosaltres.

Dilluns **1** **setembre** Isaïes 50, 4-9

El servent de Déu es veu vituperat per els dolents, aquesta vivència, que tenim tan present en la vida de Jesús, és també la de molts altres servents que han patit per proclamar la paraula de Déu, però el Senyor no ens abandona, ell no ens deixarà sols davant l'oprobí. Déu vindica les víctimes innocents, rescata els desvalguts. El Senyor és qui defensa el seu poble.

Dimarts **2** **setembre** Isaïes 50, 10-11

Trobem encara paraules dures del profeta per el poble de Déu, perquè no és fàcil esperar la salvació, ni confià en que aquesta ja arriba. Déu ens demana, moltes vegades, que caminem a les fosques, confiant en que ell guiarà les nostres passes, però la nostra confiança minva davant les dificultats, i masses vegades busquem altres llums per fer el camí. Confiem en el Senyor, ell ha demostrat sempre que no ens oblidia.

Dimecres 3 setembre Isaïes 51, 1-3

Déu apel·la a la seva història amb la humanitat per afermar la confiança del poble que viu l'exili. Quan ja no podem més hem de mirar enrere, i recordar com de fidel i benigne ha estat Déu amb nosaltres, com la seva mà ha estat al nostre costat en tants instants, com la seva salvació ha arribat en el moment precís. No oblidem el que Déu ha fet per nosaltres, la nostra memòria pot ser el nostre sostenidor en els camins foscos.

Dijous 4 setembre Isaïes 51, 4-8

En aquesta vida tot sembla tindre un final, s'acaba l'amor, s'acaba la paciència, res no dura eternament, però el cert és que podem confiar en la fidelitat de Déu, la seva justícia vol construir un món millor, la seva salvació vol abastar, per sempre, tots els racons del món. Déu no fallarà, perquè el seu amor, no te mesura, no te final.

Divendres 5 setembre Isaïes 52, 7-10

El teu Déu ja regna, que n'és de difícil afermar-nos a aquesta proclamació, que n'és de complicat veure la mà de Déu en mig de tanta desolació, de tant patiment. Però la realitat és que el nostre Déu és sobirà, i podem anunciar amb el profeta que la seva salvació ha arribat, que la seva victòria està propera, que veritablement el món viure en pau i felicitat.

Dissabte 6 setembre Isaïes 52, 13 – 53, 10

Tenim arraigades les imatges de la vida de Jesús de Natzaret en les paraules d'aquest passatge del profeta, i és colpidor recordar el patiment del Fill de Déu per amor a nosaltres. Qui pot creure aquest missatge? Qui pot entendre que la nostra salvació costés tant? El misteri de l'amor de Déu és manifesta en que per nosaltres es donà a sí mateix.

Diumenge 7 setembre Isaïes 53, 11-12

La nostra justícia, la nostra llibertat, la nostra salvació és un do ofert per gràcia, no hi ha res en nosaltres que mereixi o ens faci dignes del perdó de Déu. Però ell s'ha complagut en estimar-nos, en cuidar-nos, en oferir-nos una vida nova. No tenim res per oferir, solament la vida que ens ha sigut donada.

Dilluns 8 setembre Isaïes 54, 1-5

Quantes vegades mirem al nostre voltant i ens sentim tristos per la precarietat del poble de Déu, quantes vegades mirem l'església i plorem perquè semblem un poble desolat; el Senyor promet que ell ens vivificarà, ell ens omplirà de fills, ell ens farà un poble gran. Busquem al Senyor, busquem fer la seva voluntat, visquem veritablement l'evangeli de salvació que se'ns ha ofert, la resta hi ha que deixar-ho en mans de Déu.

Dimarts 9 setembre Isaïes 55, 1-5

Qui està disposat a donar de gràcia? Qui ofereix la vida? El Senyor, Déu nostre, ell està disposat a oferir-nos tot el que necessitem, no hi ha condicions, solament hem d'acostar-nos a ell, hem d'anar a buscar-lo. No hi ha camins fàcils en aquesta vida, però Déu vol donar-nos la seva guia, la seva companyia, solament hem de tornar-nos a ell.

Dimecres 10 setembre Isaïes 55, 6-13

Ja arriba la salvació, el poble de Déu està a punt de tornar cap a casa, el Senyor se'ls hi ha ofert, es vol deixar trobar per ells. Es meravellós adonar-nos que Déu sempre està disposat a acollir-nos, que el seu perdó presideix les nostres vides. Ell vesa sobre nosaltres la seva paraula, perquè en sentir-la canviem de direcció i ens transformem en el seu exemple.

Dijous 11 setembre Isaïes 56, 1-8

Hem arribat a la part final del llibre, el poble ha retornat a la terra, però les dificultats no han acabat, no és senzill reconstruir, no és fàcil tornar a aixecar el poble. Igual que en la sortida d'Egipte Déu alliberà als esclaus, també en el retorn ha alliberat a tots els oprimits, eunucs i estrangers s'han unit al poble de Déu per venerar-lo, per reconstruir-lo. Déu no mira procedències, no mira perfeccions, busca cors sincers, que l'estimin, que vulgui seguir els seus camins.

Divendres 12 setembre Isaïes 56, 9 – 57, 2

És curiosa la facilitat que tenim per oblidar, és molt trist la rapidesa amb que fets meravellós queden arraconats en la nostra memòria. El poble de Déu havia vist la seva salvació, l'havia viscut en les seves pròpies vides, però la corrupció i l'avarícia s'havien tornat a instal·lar entre els dirigents del poble. No oblidem mai el que Déu ens ha ofert, perquè quan ho fem perdem la flama que ens manté units a ell.

Dissabte 13 setembre Isaïes 57, 14-21

Els malvats s'han tornat a instal·lar en mig del poble de Déu, però encara no han corromput a tot el poble, hi ha qui encara busca la justícia, qui recorda el dolor de viure lluny de Déu. Aquest no seran oblidats, Déu els hi curarà les ferides, Déu els hi donarà pau. En mig de la idolatria i la maldat, hem de ser fermes en seguir fidels al Senyor, en no donar les nostres oïdes als qui volen fer-nos oblidar el que Déu ha fet per nosaltres.

Diumenge 14 setembre Isaïes 58, 6-11

Donar-nos als altres, oferir el bé, compartir el pa, buscar la justícia, viure realment la compassió, això són les característiques del poble de Déu, no pas ritus religiosos, buits de contingut perquè són solament signes externs d'una vida que, en realitat, no és viu. Hem de viure donant bondat, recolzats per el Senyor, que no ens abandonarà que ens guarirà i ens omplirà de forces.

Dilluns **15 setembre** Isaïes 59, 9-15

La confessió d'Israel davant de Déu és el reconeixement de les seves errades, la salvació havia arribat fins a ells, els havia trobat en terra de Babilònia i els havia fet tornar a casa, però en arribar-hi van oblidar-la, van tornar a donar l'esquena a Déu. En l'instant en que se'ls hi obren els ulls i s'adonen del que fan, van a confessar-ho al Senyor, van a reconèixer les seves faltes. Sempre hi haurà errades a les nostres vides, però no hem d'amagar-les. Hem de oferir-li al Senyor un cor sincer, ell ens ha demostrat que no hi ha pecat tan gran perquè ens deixi per sempre de costat.

Dimarts **16 setembre** Isaïes 59, 20-21

La resposta de Déu a les nostres confessions és sempre el perdó, però a més en les paraules del profeta hi ha la promesa de la seva fidelitat, per sempre, de generació en generació. Preguem per els nostres joves, preguem perquè en nosaltres puguin trobar a homes i dones que visquin realment en l'Esperit.

Dimecres **17 setembre** Isaïes 60, 1-6

En mig d'un món que viu en tenebres el poble de Déu ha de construir-se com a lluminària per a totes i tots, hem de fer brillar la justícia i la pau, hem d'oferir als que ens envolten la glòria del Senyor. Perquè en nosaltres han de veure al nostre Déu, en els nostres actes, en les nostres paraules, hem de ser capaços de fer veure el Déu que salva.

Dijous **18 setembre** Isaïes 61, 10-11

Davant les meravelles que el Senyor ha fet al nostre voltant, davant la seva actuació prodigiosa en mig nostre, davant tot el que Déu ens ha ofert en la seva salvació, no podem fer res més que entonar una lloança, cantar al Déu que ens ha transformat en el seu ramat. És en ell que podem construir la nostra justícia, és en ell on inspirem el nostre cor.

Divendres 19 setembre Isaïes 63, 1-6

Déu ha salvat al seu poble, ha aniquilat l'enemic, ha assolat la terra. No ens agraden gaire les imatges del Déu bèl·lic, però la realitat és que tota víctima vol justícia, tot aquell que ha patit en mans dels malvats vol ser vindicat. La malvat serà eradicada Déu ho farà, la justícia regnarà per sempre, Déu ho farà, perquè és ell sol qui pot complir-ho.

Dissabte 20 setembre Isaïes 64, 1-10

Una vegada consumada la salvació, una vegada mort l'enemic Israel repassa la seva història, recorda que els ha portat fins aquí. I s'adona de la seva rebel·lia, que com havien traït Déu, aquell que els havia escollit per a ser el seu poble, aquell que els havia tractat amb bondat i els havia omplert de misericòrdia i amor. Déu els adoptà com a fills, però ells el van traïr.

Diumenge 21 setembre Isaïes 63, 15-19

El camí de la reconciliació amb Déu comença quan l'ésser humà es torna cap a ell, no per tradició, no per una religiositat adquirida en la infantesa, sinó perquè veritablement vol ser fill del Senyor. La filiació no és transmet, sinó que s'escull. Déu sempre està disposat a adoptar-nos com a fills i filles, sempre que ens vulguem convertir a ell.

Dilluns 22 setembre Isaïes 64, 3-8

Els últims capítols del profeta destaquen aquesta relació que Déu està oferint al seu poble, la filiació. Una relació que supera la religiositat per a convertir-se en un coneixement íntim, tant que permet la conversa sincera del Senyor amb els seus fills i les seves filles. Perquè a la fi, com aquella mare que ens abraça, Déu se'ns ofereix plenament, esperant sempre els nostre retorn a ell.

Dimarts 23 setembre Isaïes 65, 1-5

La resposta de Déu a la suplica del poble és també sincera, dins d'aquesta conversa íntima entre ells. Com reclamem la santedat de ser fills de Déu quan en realitat no ens estem comportant com ell ens demana? Aquesta és la seva replica. Ell sempre té les mans esteses per abraçar-nos, per acollir-nos, però hem de buscar-lo, hem d'anar a ell, no podem dir-nos fills i filles de Déu, si després no volem que ell sigui el nostre Pare.

Dimecres 24 setembre Isaïes 65, 8-10

Buscar a Déu, aquesta ha de ser la resposta del poble. El Senyor no deixarà perdre la seva heretat, no permetrà que Israel sigui oblidat per el temps, ell manté una porta oberta, que podar creuer els que veritablement el busquin. Serem una bona collita en la mida en que ens deixem cultivar per Déu, ens deixem instruir per ell, corregir en ell.

Dijous 25 setembre Isaïes 65, 13-16a

Iniciàvem el llibre del profeta amb un poble definit per la seva etnicitat, però en arribà al final trobem que els servents de Déu ja no són els d'una descendència determinada, sinó aquells que veritablement el busquen i intenten caminar per les seves sendes. Així doncs, qualsevol podrà acostar-se a Déu, perquè Déu acull al que vol filiar-se amb ell, amb sinceritat de cor.

Divendres 26 setembre Isaïes 65, 16b-25

El paisatge que s'ofereix en aquest passatge l'hem llegit moltes vegades amb una mirada apocalíptica, que espera el compliment en el futur de la humanitat. Però el profeta ens parla del desig de Déu per el seu poble, ara i aquí (on encara la mort té poder). El Senyor vol que visquem en aquesta veritable pau, ell vol vesar sobre nosaltres totes les benediccions.

aniversari:

Dissabte **27 setembre** Isaïes 66, 7-14

El poble de Déu que havia retornat del exili ha minvat en número per l'exigència del Senyor en la seva conversió, però igual que ell ha separat el gra de la palla, farà créixer aquest gra, amb pobles que mai haguessim imaginat. La promesa del Senyor és que ell vesarà sobre el poble la seva benedicció, que ell ens construirà i ens sostindrà. En ell trobarem consol i alegria, perquè Déu ens estima.

Diumenge **28 setembre** Isaïes 66, 18-21

Déu ha refundat el seu poble, Déu ens ha volgut construir de nou. Totes les nacions seran benvingudes, tots els homes i totes les dones podran tindre accés al temple del Senyor, perquè és en l'aferrar-nos a ell que adquirim la santedat que ens permet acostar-nos-hi, és en buscar-lo a ell que trobem la benedicció de la nostra filiació. De tot arreu vindran a Déu i tots el pobles seran acollits.

Dilluns **29 setembre** Isaïes 66, 22-24

Acabem el llibre d'Isaïes amb la promesa de la nostra perpetuïtat, res aniquilarà el poble de Déu, res ens farà morí, perquè és Déu qui sosté el nostre nom, és ell qui ens donarà descendència. Tots aquells dolents que volien malbaratà el poble de Déu, que volien fer-lo errar en els seus camins, seran aniquilats, no hi haurà ningú que ens faci mal, perquè és el Senyor el nostre defensor.

Dimarts **30 setembre** Lucas 4, 17-19

El mateix Jesús es declarà servent de Déu. En la seva vida hi veiem reflectides les imatges del profeta Isaïes. Veritablement en ell, en la seva obra i la seva donació, totes les promeses fetes per boca del profeta han sigut acomplertes, perquè en Jesús s'ha fundat el nou poble que pot viure amb intimitat amb el seu Déu. Jesús ens obrir la porta per transformar-nos en un indret de veritable justícia i pau. En ell tenim el camí per convertir-nos en fills i filles de Déu.
